

[Grathwohl.]

med de Faktorer, der havde Indseende med Kravenes Nødvendighed, og det er som Regel paa Grundlag af Kommissionsbetænkninger, at man er gaaet til Ændringer med Hensyn til disse Krav; den nuværende Lov af 12. April 1911 er saaledes baseret paa en Kommissionsbetænkning, der var enstemmigt vedtaget af de interesserede Parter.

Man havde da ventet, at der ogsaa denne Gang vilde finde noget lignende Sted, men dette har desværre vist sig ikke at være Tilfældet. Uden saa meget som at oplyse de interesserede Parter om, at man agtede at ændre Lovens Bestemmelser, fremkom man den 7. November 1928 med et Forslag i Landstinget. Dette affødte de Divergenser, som det ærede Medlem Hr. P. Andersen omtalte, idet man fra de interesserede Parters Side maatte gøre Indvendinger imod et Lovforslag, der slet intet Hensyn tog til disse Parters Mening.

Den nugældende Lov sætter kun Grænserne for de Krav, der maa stilles; indenfor disse Grænser overlades det da til ministerielle Bestemmelser eller kongelige Anordninger nærmere at fastsætte den endelige Udformning af Kravene. Og netop fordi Loven har denne Form, har det været en god Lov, idet den har tilladt ad administrativ Vej og gennem Forhandling med Skibsfartens interesserede Parter at foretage Ændringer uden at komme til den høje Rigsdag dermed, og saaledes at man hurtigt kunde ændre Kravene i Henhold til den Udvikling, der foregik paa dette Omraade.

Den nugældende Lov er, som nævnt, kun fra 1911, men siden da er man i høj Grad gaaet over fra Dampdrift til Motor-drift, man anvender Dampmaskiner, man anvender Elektricitet i stor Udstrækning i Skibene o. s. v., og stadig har man kunnet ændre Kravene i de enkelte Discipliner under Hensyn hertil, saaledes at Maskiniststandens Uddannelse bestandig har været paa Højde med Udviklingen, og man ikke har savnet veluddannede Folk til denne Tjeneste. Den danske Maskinisterstand er da ogsaa almindelig anerkendt for at være intelligent og paa Højde med Udviklingen; der har ikke været Mangel paa Folk, og de har, som nævnt, været tilstrækkeligt uddannede.

For saa vidt havde der egentlig heller ikke været nogen Grund til at ændre Loven; naar dette nu alligevel sker, saa skyldes dette sikkert et Forhold, der kun er blevet lidt fremhævet, men som synes mig

at være en for Sagen selv ulykkelig Ting, nemlig at man, da Forenklingsskmissionen blev nedsat, tog Spørgsmaalet op om at lægge de to Stillinger: Stillingen som Direktør for Navigationsundervisningen og Stillingen som Direktør for Maskinistundervisningen, ind under eet Embede. Dette blev indført i Tjenestemandsløven af 1919 og er senere ogsaa gaaet over i den nuværende Tjenestemandsløve, § 765, hvor det bestemmes, at naar de to Embeder blev ledige, skulde de fremtidig besættes ved Konstitution.

I Kraft af denne Bestemmelse i Tjenestemandsløven, der heller ikke har været forelagt de ledende Erhverv, har de to Stillinger som Direktør for Maskinistundervisningen og Direktør for Navigationsundervisningen været besat ved Konstitution lige siden 1925, altsaa i 5 Aar, et Forhold, der ingenlunde har været til Gavn for Undervisningen og Udviklingen i det hele taget, idet konstituerede Embedsmænd som Regel ikke har den samme Handlefrihed som de fastansatte. Det er vel nærmest for at faa denne Bestemmelse ud af Verden og for at komme tilbage i den gamle Gænge igen, at man nu har fremsat dette Lovforslag; det maa være den væsentligste Bevæggrund dertil.

Denne Bestemmelse om at slaa disse to Embeder sammen under eet blev stærkt imødegaaet fra de søfarende Erhvervs Side; ingen kunde tænke sig, at en Navigator kunde være Leder af Maskinistundervisningen samtidig, lige saa lidt som man vel har kunnet tænke sig, at en Maskintekniker kunde være Leder af Navigationsundervisningen, og Resultatet er da ogsaa blevet, at man er kommet til den Erkendelse, at man maa bibeholde de to Embeder.

Der blev den 7. November 1928 fremsat et Forslag i Landstinget, men mod dette rejste der sig en Del Indvendinger, navnlig fra Skolerne og, som det ærede Medlem Hr. P. Andersen fremhævede, særlig fra Københavns Maskinisteskole, idet Forslaget direkte tog Sigte paa et stærkt Indgreb i denne Skoles Selvstændighed. Man kunde have tænkt sig, at den simpleste Ordning vilde have været, at der fremkom et Forslag om at ophæve § 765 i Tjenestemandsløven, men den Vej har man altsaa ikke ønsket at gaa.

Imidlertid er nu paa Grund af Valget og Regeringsskiftet Forslaget af 1928 bortfaldet, og et nyt Forslag blev fremsat af den højtærede Søfartsminister i December 1929, og jeg maa i høj Grad takke den